

Чи можу я бути ПРОЩЕНИМ?

про-ща́-ти

дієслово: вибачати, милувати

проща́ти

простити, прощення, прощен

1. Виявляти поблажливість.
2. Пробачати чию-небудь провину.
3. Звільняти від зобов'язання.
4. Не домагатися покарання.

Погляд
вглиб

про-ща-ти

дієслово: вибачати, милувати

прощати

простити, прощення, прощений

1. Виявляти поблажливість.
2. Пробачати чиню-небудь провину.
3. Звільняти від зобов'язання.
4. Не домагатися покарання.

Чи можу я бути прощеним?

Давид, цар ізраїльський, вчинив жахливі речі. Мало того, що він переспав із заміжньою жінкою, так він ще й убив чужими руками чоловіка цієї жінки, щоб приховати наслідки свого гріха. Сповнений почуттям провини, Давид гукав до Бога, кажучи:

“Помилуй мене, Боже, з великої милости Твоїї, і з великого милосердя Свого загладь беззаконня мої! Обмий мене зовсім з мого беззаконня, й очисти мене від мого гріха, бо свої беззаконня я знаю, а мій гріх передо мною постійно” (Пс. 50:3-5).

Якщо будемо чесні, то визнаємо, що всі ми десь щось “натворили” – у великих чи маленьких речах. Всіх нас часто крає почуття провини, ми шкодуємо через прикрі помилки. Чи був гріх Давида пробачним? Приховати перелюбство вбивством – хіба можна простити такий подвійний злочин? Можна – каже нам Бог. Біблія запевняє нас, що ті, хто щиро шкодують про свій гріх, просять у Бога пробачення й повертаються до Нього у послусі, отримують цілковите прощення.

Але як щодо тих, кого переслідують згадки про колишні гріхи й хибні рішення? Чи є надія для тих, хто ненавидять себе за те, що колись вчинили?

Що робити, коли почуття сорому й болю просто висмоктують із нас усе життя? Можливо, ми “зайшли занадто далеко” і для нас вже немає прощення? Чи Бог справді може простити будь-кого – навіть найгіршого грішника?

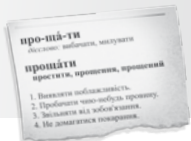
Вина. Почуття вини проявляє себе багатьма різними способами. Наприклад, Давид – ще до того, як сповідав перед Богом гріх перелюбу і вбивства – відчував фізичну недугу і потерпав від емоційних страждань. Його краяло почуття вини, і він описував це такими словами:

“Коли я мовчав, спорохнявіли кості мої в цілоденному зойку моєму... і волога моя обернулася на літню посуху!” (пс. 31:3-4).

Почуття провини може дошкуляти фізично. Воно може призвести до хвороби, виснаження, безсоння чи кошмарів. Може стати причиною стресу та інших негативних наслідків. Почуття провини може деструктивно впливати на наш розум, викликати депресію, гнів, почуття самотності й власної негідності. Можуть руйнуватися стосунки з іншими людьми, коли ми, змагаючись із почуттям провини, звинувачуємо інших, не можемо відкритися друзям, і оточуючі просто дратують нас.

Почуття провини отруїло все життя Давида, тому він почав гукати до Бога, благаючи про прощення. Це прощення допомогло б йому рухатись далі – нехай зі шрами, але з надією.

Але знову запитуємо: чи не зайшов Давид “занадто далеко”, щоб мати прощення? Хіба не було б більш шанобливим по відношенню до постраждалих, якби він замість благань про милість просто повільно вмирав, сповнений ненависті до себе? Ні – каже нам Біблія.

Занадто багато грішили, щоб мати прощення?

Якщо вам здається, що ви занадто багато грішили, щоб мати прощення, знайте: є надія. Бог бажає, щоб ви знали: Він може простити будь-яке минуле, що переслідує вас.

Біблія вказує, що Бог прощає кожного, хто справді шкодує про вчинене у своєму житті. Він не зобов'язаний нас прощати, але дав обітницю прощення.

Ми розважатимемо над тим, як багато Бог перетерпів, щоб ми могли мати прощення – хоча й не заслуговуємо на нього. У Своїй любові Бог знайшов спосіб, щоб наші гріхи не залишились без покарання, і щоб водночас подарувати прощення навіть найгіршим із нас.

БОЖИЙ ГНІВ

Нам не дуже подобається обговорювати тему Божого гніву. Але якщо хочемо зрозуміти істину Божого прощення, то потребуємо також зрозуміти істину Божого гніву.

Бог створив кожного з нас для Себе – щоб з Ним перебували. Але ми воліємо жити без Нього. Воліємо робити те, що нам заманеться, і ходити власними шляхами. Ми схильні ставити на перше місце не Бога, а власні пріоритети й власні цінності. В цьому і полягає наша проблема. Всі ми ігноруємо Господа, нашого Творця. Цим ми засмучуємо Його. Це призводить до егоїстичних вчинків, що завдають шкоди іншим людям. Саме це Біблія називає гріхом. Гріх викликає Божий гнів. Це не дратівливість

чи неконтрольована лють через ігнорування іншими. Це справедливий гнів Бога, Хто вважає неприпустимим все, що не відповідає Його довершеним шляхам і стандартам. Його воля завжди довершена й блага. Але ми, намагаючись жити без Нього, демонструємо цим, що вважаємо свої погляди й шляхи важливішими за Його погляди й шляхи.

“Та через жорстокість свою й нерозкаяність серця збираєш собі гнів на день гніву та об’явлення справедливого суду Бога, що кожному віддасть за його вчинками... сварливим та тим, хто противиться правді, але кориться неправді, – лютість та гнів. Недоля та утиск на всяку душу людини, хто чинить зле” (РИМ. 2:5-9).

Божий гнів не суперечить Божій любові. Насправді, Бог так сильно нас любить, що не може ігнорувати ту шкоду, яку ми заподіюємо своїми гріхами самим собі та іншим. Він настільки не байдужий до нашого гріха, що проявляє гнів, бажаючи нам допомогти.

Хоча всі ми заслуговуємо на Божий гнів та Божий суд, Ісус прийшов на землю не судити цей світ. Він прийшов спасти нас від гріхів, від Божого гніву. Ісус сказав: *“Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся. Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений”* (ІВ. 3:17-18).

Але якщо всі ми заслуговуємо на Божий гнів, то на якій підставі Ісус обіцяє спасти нас?

БОЖА СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Нас обурює, коли злочинці уникають покарання. Коли, наприклад, хтось убив дитину, ми вимагаємо, щоб убивця отримав належне. Але Бог говорить:

“Нема праведного ані одного; нема, хто розумів би; немає, хто Бога шукав би, – усі повідступали, разом

стали непотрібні, нема доброчинця, нема ні одного!"

(РИМ. 3:10-12).

Якщо ж усі ми опинилися на лаві підсудних, то як Бог може пробачити нас? Лише погані судді виправдують злочинців. Хтось має відповісти за скоєне. Якщо не ми, то хто? Але був лише один Той, Хто міг сплатити за все те, що ми вчинили.

Сам Бог сплатив ціну за наш гріх. Величезну ціну! Демонструючи неймовірну жертвовність, Ісус став людиною, ходив по землі і вмер за нас. Римські кати розіп'яли Однородженого Сина Божого. Він не вчинив жодного гріха, за який мав би платити. Він – безгрішний, довершений! Але у Своїй довершеності Він вирішив узяти на Себе всі наші гріхи й провини. Весь наш сором і ганьбу.

Коли Ісус сказав на хресті “звершилось”, Бог прийняв смерть Свого Сина як цілковиту й остаточну сплату за наш гріх (ІВ. 19:30). Божа справедливість була задоволена. Ісус, наш Творець, взяв на Себе наші гріхи (2 КОР. 5:21), прийняв на Себе весь Божий гнів за наші гріхи, вмер за нас на хресті і пізнав відчуження від Отця заради нас (МТ. 27:46).

Через три дні Христос повстав із мертвих. Той факт, що Ісус залишив могилу, свідчить, що ціна за наш гріх була сплачена сповна. Воскресіння Христа свідчить про реальність прощення й нового життя з Богом для кожного, хто вірує в Нього.

Як вказує апостол Павло, Бог є праведний (справедливий і довершений), щоб виправдати (назвати довершеними) всіх тих, хто вірують в Ісуса Христа. Він писав:

“Бо жадне тіло ділами Закону не виправдається перед Ним... бо різниці немає, бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави, але дарма виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі, що Його Бог дав у жертву примирення в крові Його... щоб бути Йому праведним, і виправдувати того, хто вірує в Ісуса” (РИМ. 3:20-26).

БОЖЕ ПРОЩЕННЯ

Ісус вмер на хресті за всі наші гріхи, тому ми вірою в Христа отримали цілковите прощення. І йдеться не лише про прогріхи, що ми вчинили в минулому. Бог прощає ті гріхи, що дошкуляють нам тепер, і простить ті гріхи, що дошкулятимуть нам і в майбутньому.

Раз і назавжди. В той момент, коли ми увірували в Христа як Спасителя, ми звільнились від Божого осудження – раз і назавжди. Проблему вирішено. Питання вичерпано. Нашу справу закрито, і Бог ніколи не повернеться до судового розгляду проти нас. Бог ніколи вже не судитиме нас, тому що за всі наші гріхи Христос уже поніс осудження й покарання.

Небесний Отець, явивши Своє суверенне право, скасував всі наші звинувачення. Бог “Того, Хто не відав гріха, учинив за нас гріхом” (2 КОР. 5:21), щоб ми могли знову мати правильні відношення з Богом.

Чи означає це, що ми більше не несемо відповідальності за свої погані вчинки? Боже прощення не означає, що наші колишні або майбутні вчинки не матимуть наслідків (ГАЛ. 6:7). Коли робимо неправильні речі, коли припускаємося прикрих помилок і завдаємо шкоди іншим людям, то можемо потерпати від негативних наслідків. Але ті, хто увірували в Ісуса, вже ніколи не будуть засуджені за свої гріхи. Ось чому апостол Павло міг написати:

“Виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, що в ній стоїмо, і хвалимось надією слави Божої” (РИМ. 5:1-2).

Слово “виправдання” зображує статус людини, що сплатила повну ціну за всі свої прогріхи. Але за наш гріх цю ціну сплатив Ісус Христос.

По справі, Бог каже усім тим, хто увірували в Христа, наступне: “За всі твої гріхи вже сплачено. Мій Син вмер

за тебе. Отже, в Моїх очах ти є праведний і невинний, тому що я дивлюсь на тебе крізь праведність Свого Сина. Тобі прощені гріхи раз і назавжди «одним внеском!»

Цілковита сплата. *“Блаженні, кому прощені беззаконня, і кому прикриті гріхи. Блаженна людина, якій Господь не порахує гріха!”* (РИМ. 4:7-8).

Цілковите прощення. Один молодий альпініст з важким рюкзаком продирався вгору дуже стрімкою стежиною. Юнак все більше слабнув. Рухався все повільніше. Все частіше падав. Раптом більш досвідчений альпініст повернув назад, зняв зі спини втомленого юнака рюкзак і поклав на свої плечі. Молодий альпініст, відчувши полегшення, продовжив сходження з новими силами. Слово “простити” означає “зняти й забрати тягар”. Саме це відбувається, коли ми приймаємо Боже прощення. Бог забирає наші прогріхи і нашу провину, щоб покласти цей тягар на Свого Сина.

Цілковите покриття. Йдеться про те, що наші прогріхи “сховані” назавжди. Нема жодної причини хвилюватись, що ми колись знову їх “побачимо”. Бог вже ніколи не буде вказувати нам на колишні помилки. І ніколи не судитиме за них.

Цілковитий розрахунок. Бог увесь наш борг поклав на рахунок Христа. Він вже ніколи не вимагатиме від нас сплачення боргу. Натомість на наш рахунок Він поклав праведність Ісуса. В очах Бога ми є Його довершені діти!

Коли ми приймаємо Боже прощення, Бог вважає сплаченим наш борг гріха – цілком і назавжди. Христос стає нашим Спасителем і нашим Заступником на небесах (1 ІВ. 2:1). Він – наш щит, наш захист від усього, що може відлучити від любові Бога (РИМ. 8:28-39).

Проте маємо пам’ятати, що це прощення дарується лише тим, хто увірували в Ісуса Христа. Як і будь-які ліки, прощення треба “взяти”, щоб воно ефективно діяло.

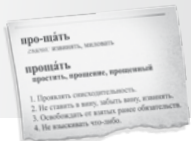
Хочете знати більше, як Сам Бог описує те прощення, яке вам пропонує? Попросіть кого-небудь із церкви допомогти вам дослідити наступні біблійні тексти:

• ІВАНА 3:16; 5:24; 11:25 • РИМЛЯН 1:16; 5:1; 10:11

Однак прощення не означає, що ми не потребуємо Божої дисципліни. Смертю на хресті Ісус сплатив цілковиту ціну за всі наші гріхи – минулі, теперішні і майбутні, – але коли ми, християни, чинимо гріх і не виправляємо самих себе (1 КОР. 11:31), Бог починає дисциплінувати нас як люблячий Отець (див. ЄВР. 12:4-11). Уявіть собі підлітка, який без дозволу взяв машину батьків, щоб покататися. Якщо батьки зроблять вигляд, що нічого не трапилось, то зроблять йому ведмежу послугу.

Точно так і Бог дисциплінує нас заради нашого ж блага. Боже покарання не означає, що Він вже не любить нас. Воно означає, що Господь прагне виправити нас, щоб наблизити до Себе, щоб навчити нас чесно визнавати свої помилки, шукати в Нього прощення й віддалятися від гріха. Бог бажає, щоб ми не краялись почуттям провини, а натомість щодня пізнавали Його любов та прощення. Але це можливе лише тоді, коли ми проводимо час із Богом в молитві й читанні Біблії.

“Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої” (1 ІВ. 1:9).

Що далі?

“Збулися часи, і Боже Царство наблизилось. Покайтеся, і віруйте в Євангелію!” Марка 1:15

Коли Ісус прийшов на цю землю, щоб вмерти за наші гріхи, Він вчив, що нам необхідно вірити в Нього (довіряти Йому)!

Господь зробив все необхідне для нашого спасіння. Від нас потребується лише віра в Нього. Але є й інша річ, яку Він чекає від нас, – покаяння.

Покаяння. Головне значення слова “покаяння” – це зміна мислення, що призводить до повної зміни в наших рішеннях, в нашій поведінці. Ми справді каємося, коли кардинальним чином змінюються наші погляди на Бога й самих себе. Без покаяння ми пригнічені почуттям провини, намагаємося самотужки вирішити свої проблеми і не бажаємо довіряти Богу й виявляти Йому послух. Покаяння – це поворот у протилежному напрямку. Замість того щоб самим давати собі раду, ми звертаємося до Бога, кажучи: “Так, я дійсно потребую Тебе більш за все інше! Я більше не хочу керувати своїм життям. Я лише все зіпсую. Пробач мені, будь ласка, і веди мене далі Сам”.

Покаяння – це рішення довіряти Ісусу і покладатись на Нього, а не на себе. Покаяння означає виявлення відчайдушної потреби в Ісусі!

Можливо, ви отримали чимало шрамів у своєму житті через хибні рішення, через зруйновані стосунки й прикрі помилки. Погляньте на своє життя – чи ви потребуєте відчайдушно чиеїсь помочі? Саме з цього починається покаяння. Якщо це справді відповідає вашому стану, скажіть про свої почуття комусь у церкві, якому-небудь

знайомому віруючому. Спитайте в них, чому вони вирішили ввірити своє життя Ісусу, і які зміни це принесло в їхньому житті?

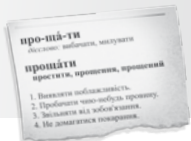
Бути “добрим”. “А що ви скажете про добрі діла, які я роблю? – запитують деякі. – Хіба Богу не простіше прощати тих, хто дбають про інших і чинять добро?”

Без сумніву, добрі діла, що зроблені в Господі, мають велике значення для Бога. Але добрими ділами неможливо купити прощення.

“Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували”
(Еф. 2:8-10).

Добрі діла не є засобом здобути прощення. Натомість вони є результатом Божого прощення! Ті, хто спасенні через віру, стали Божим “творивом, створеним в Христі Ісусі на добрі діла” (Еф. 2:10). Не забувайте, що Бог простив нас ще тоді, коли ми були Його ворогами (Еф. 2:1). Це прощення ми отримали завдяки смерті Ісуса Христа, а це означає, що Боже прощення залежить лише від Божої любові, а не від нас. Коли ж ми отримали прощення і через покаяння “змінили напрямом на протилежний”, добрі діла є ознакою нового життя з Богом. Вони показують, що тепер Бог керує нашим життям, і що тепер ми бажаємо жити для Нього, а не для самих себе.

Добра Новина, що її містить Біблія, означає, що прощення ми отримуємо виключно через віру в Ісуса. Це прощення ніяким чином неможливо заробити! Величезну ціну за це прощення сплатив Сам Бог.

Прощення: поширені запитання

Прощення – дуже велика тема. Тому не дивуйтеся, якщо маєте велику кількість запитань. Пропоную ще кілька важливих думок та біблійних текстів, які торкаються найбільш поширених запитань щодо цієї глибокої теми – теми прощення. Але обов'язково обговоріть ці питання з кимось із вашої церкви, щоб отримати ще більше корисної інформації про Боже прощення.

Що робити, коли я “не відчуваю” себе прощеним Богом?

Багато хто з нас змагається з почуттям провини й сорому. Буває, що навіть після того, як ми щиро попросили у Бога прощення за все погане, що вчинили, і попросили Ісуса бути нашим Спасителем, ми все одно відчуваємося не прощеними. Можемо також відчувати страх, що у своїх колишніх гріхах ми “занадто далеко зайшли”, і Бог просто відвернувся від нас назавжди.

Якщо почуття вини нагадуватиме про себе знову і знову, маємо пам'ятати, що наше прощення не залежить від наших почуттів. У будь-який момент у нашій пам'яті можуть спливати згадки про старі рани, наші безрозсудні рішення й ганебні вчинки. І ми відразу відчуваємося винними, припускаючи найжахливіше: ніхто й ніколи не пробачить нас за те, що ми колись вчинили – і в першу чергу Бог. Але ці думки й почуття безнадії не відповідають реальності.

Прощення – це те, що Бог робить і вже зробив. Воно базується на історичному факті: Ісус Христос вмер замість нас на хресті, а потім воскрес і вознісся на небо. Він уже сплатив за всі наші прогріхи й падіння. Все, що від нас тепер очікується, – просто прийняти це прощення як факт, який не залежить від наших почуттів. Не залежить від того, наскільки успішно ми змагаємося зі старими гріхами та спокусами. Прощення – це Божий вердикт, який проголошує, що ми чисті й довершені в очах Бога завдяки тому, що Ісус взяв на Себе наше покарання.

Отже, прощення базується на факті, а не на почуттях. Тому обов'язково знаходьте час для регулярного читання Біблії. Саме тоді Бог буде нагадувати вам, що можете цілком покладатись на Нього – а не на свої почуття. Ось вам кілька біблійних віршів, які варто завчати напам'ять:

Бог назавжди забрав усі наші гріхи. “Як далекий від заходу схід, так Він віддалив від нас наші провини!” (Пс. 102:12).

Бог забув всі наші гріхи. “Каже Господь, бо їхню провину прощу, і не буду вже згадувати їм гріха!” (Єр. 31:34).

Бог скасував борг нашого гріха. “Я, Я є Той, Хто стирає провини твої ради Себе, а гріхів твоїх не пам'ятає!” (Іс. 43:25).

Якщо Бог простив мене, то чому я й досі страждаю через свої колишні помилки?

Боже прощення не означає скасування всіх наслідків наших вчинків. Наприклад, ми можемо так і не помиритися повністю з тими, кого скривдили. Грошові борги все одно потрібно виплачувати. Старі образи можуть дещо уповільнювати наш рух уперед. Але які б труднощі не спіткали нас, і з якими б труднощами нам не прийшлося жити через колишні помилки, ми можемо крокувати по життю з надією. І це не просто видавання бажаного за

дійсне. Йдеться про точне знання, що після смерті Бог прийме нас у небеса як Своїх дітей.

Господь також пообіцяв, що якщо довірятьимемо Йому, Він вчинить так, що наші помилки обернуться навіть деяким благом для нас. Апостол Павло – один із авторів Біблії – стверджує, що *“тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре”* (РИМ. 8:28).

Бог обіцяє ніколи не полишати нас, не кидати напризволяще (ЄВР. 13:5). Ми належимо Йому і з Ним пройдемо крізь усі випробування. Нам не потрібно буде на самоті стикатись з будь-яким болем чи горем. І ми знаємо, що не буде нам засудження за все погане, що вчинили. Христос повністю взяв на Себе наше покарання. Отже, тепер можемо впевнено з вірою приходити до Бога за допомогою у будь-яких труднощах.

Чи Бог прощає людей, що вчинили справді жахливі речі? Впевнений, що для мене вже занадто пізно просити в Нього прощення.

Біблія містить історії багатьох людей, що вчинили дійсно жахливі речі, але Бог їх простив. Деякі приклади, що записані нижче, наведені з метою запевнити вас: Бог дотримується Своєї обіцянки прощати будь-який гріх! Ніколи не пізно звернутись до Нього за прощенням. Ось ці приклади:

Розп'ятий розбійник. Коли Ісуса розп'яли, поруч з Ним висів на хресті злочинець. Він благав Господа: *“Спогадай мене, Господи, коли прийдеш у Царство Своє!”* (ЛК. 23:42). І Христос пообіцяв прощення навіть цьому розбійнику, що мав померти буквально в найближчі години: *“Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!”* (ЛК. 23:43).

Петро. Петро був одним із найближчих друзів Ісуса. Однак через страх за своє життя він, коли Ісуса зааре-

штували, зрікся Його – сказав, що взагалі не знає Ісуса. Але Господь простив Петра і через нього заснував Церкву (МР. 14:66-72; ІВ. 21:15-19).

Жінка, схоплена в перелюбстві. Згідно з законом того часу, вона заслуговувала на смерть. Але Ісус Христос пробачив її гріх і покликав бути Його послідовницею (ІВ. 8:1-11).

Павло. Він заповзято тягнув християн до в'язниці і страти. В Дії 8 написано, що коли одного віруючого, Степана, каменували, він споглядав це, киваючи схвально головою. Але після зустрічі з Ісусом він решту свого життя присвятив проповіді іншим про Боже прощення (ДІІ 9; 1 ТИМ. 1:15).

Що робити, коли інші скривдили мене?

Маємо новозавітнє веління: “Будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!” (ЕФ. 4:32). Ці слова означають, що ми – кому прощені гріхи – маємо ставитись до інших на підставі того прощення, що самі отримали від Бога. Непотрібно вже носити в собі образу на когось або залишатись у полоні гіркоти через те, що інші скривдили нас.

Прощення інших не відбувається легко й швидко. Потрібно прийняти рішення молитись про це регулярно, особливо тоді, коли згадуємо кривду, що нам спричинила та чи інша людина. Згадування про те, що Бог простив нам всі наші гріхи, допомагатиме нам являти милість своїм винуватцям. Вони не заслуговують на наше прощення? Але хіба ми заслуговували на Боже прощення? Ні. Але отримали його ціною смерті Божого Сина.

Чим більше розважатимемо над прощенням, що отримали, тим більше будемо спроможні являти прощення іншим – навіть тим, хто на нього не заслуговує.

Наше прощення може мати дещо різні форми, залежно від обставин. Наприклад, не кожні відношення можна від-

новити до того рівня, що колись був – навіть якщо ми щиро простили кривдника. Більше того, стосунки можуть розірватись назавжди, незважаючи на щире взаємне пробачення за образи, що були спричинені.

Вам важко когось простити? Непотрібно йти самотньо шляхом прощення. Обов'язково знайдіть когось у церкві або серед віруючих друзів, хто міг би помолитись із вами та підбадьорувати вас у цьому нелегкому процесі прощення кривдників.

Чи існують речі, які Бог не може простити?

Під час однієї конфронтації з релігійними лідерами Ісус сказав: *“Тому то кажу вам: усякий гріх, навіть богозневага, проститься людям, але богозневага на Духа не проститься! І як скаже хто слово на Людського Сина, то йому проститься те; а коли скаже проти Духа Святого, – не проститься того йому ані в цім віці, ані в майбутнім!”* (Мт. 12:31-32).

Тут треба звернути увагу на дві важливі речі:

1. Може бути прощеним кожен гріх, кожна образа.

Ісус в першу чергу ясно вказує на можливість прощення всіх помилок, духовних падінь і прогріхів. І це – чудова новина! Не існує нічого такого, окрім “богозневаги на Духа”, що Бог не міг би простити.

2. Богозневага на Духа, яка не проститься – що це таке? Потрібно розуміти, що коли Ісус казав ці

.....
*Добра Новина,
що її містить
Біблія, означає,
що прощення
ми отримуємо
виключно че-
рез віру в Ісуса.*

**Це прощення
ніяким чином
неможливо
заробити!**

.....

слова, то адресував їх конкретно релігійним лідерам, що публічно зневажали Його і нехтували Ним. Вони стверджували, що чудеса, вчинені Ісусом, насправді походили від диявола і не були діями Святого Духа (хоча в душі вони самі розуміли, що це неправда). Отже, єдиною річчю, яку Бог не може простити, є нехтування Ісусом – єдиним Тим, Хто може подарувати прощення.

Бог стверджує, що християни “запечатані” Його Духом, тобто назавжди належать Йому (Еф. 1:13). Але “богозневага на Святого Духа” означає, по суті, небажання прийняти спасіння, що його пропонує Бог. Зневага та богохульство виявляють невір'я в те, ким є Бог. Виявляють небажання належати Богу й прийняти від Нього прощення. Саме рішення відхилити прощення і є тим гріхом, який неможливо простити. Що стосується тих, хто вручили своє життя Богу, то про них написано в Посланні до римлян 8:39 наступне: “Ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім!” Наше спасіння гарантоване довершеною Божою роботою – заради нас!

Погляд
вглиб

Серія “Погляд вглиб” пропонує християнам чудове біблійне вчення. Незалежно від того, новонавернений ви чи зрілий християнин, маєте широкий вибір невеликих біблійних статей, що торкаються багатьох важливих тем і питань.

Місія служіння “Хліб Наш Насуцний” – зробити доступною і зрозумілою для кожного мудрість Божого Слова, що змінює життя. Ми сповнені щирого бажання допомогти читачам наближатись до Бога й свідчити про віру своїм знайомим. Будь ласка, розкажіть про брошури серії “Погляд вглиб” тим, кому вони дійсно потрібні. Ви можете завантажити будь-яку брошуру даної серії у PDF форматі [на сторінці “Погляд вглиб”](#) сайту **ukrainian-odb.org**.

Всі наші ресурси доступні для кожного без будь-яких фінансових зобов’язань. Однак, якщо ви бажаєте підтримати фінансово служіння “Хліб Наш Насуцний”, можете зробити це, натиснувши посилання “Пожертвувати”.

ПОЖЕРТВУВАТИ